

DEBITOCRÀCIA

El terme **debitocràcia** és un neologisme amb el qual es fa referència a la força o el poder que té el deute econòmic en el funcionament de la societat actual. No figura en el *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans, però el Termcat ha fixat que *debitocràcia* és la forma més adequada per a aquest concepte entre les que es van plantejar inicialment, com *deutocràcia*, *deutocràcia* o *deudocràcia*.

El Termcat considera que, atès que aquest és un terme d'origen culte (va començar a ésser emprat en els camps de l'economia i de les ciències socials), el radical *debito-*, basat en el llatí, és més adequat per al primer formant que no pas *deute-*, *deuto-* o *deudo-*, que serien creacions basades en la forma actual del mot *deute*. Quant a la terminació *-cràcia*, és un terme grec especialment productiu a l'hora de formar neologismes que inclouen la idea de 'força' o 'poder'.

✘ La deutocràcia és un problema global que té conseqüències locals.

✓ La debitocràcia és un problema global que té conseqüències locals.